

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

6 P-431/2019-100

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Andrei Jelenić Pitoski, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB 84397956623, Zagreb, A. Mihanovića 3, kojeg zastupa punomoćnica po zaposlenju Svjetlana Vitasović, dipl. iur., zaposlenica tužitelja u Područnoj službi u Puli, Danteov trg 4, protiv tuženika ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. u stečaju, OIB 35951488983, Pula, Flaciusova 1, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ana Glavan Dukić, iz Rijeke, Brca 18, a nju punomoćnice Vlatka Klišanin i Ivana Božić, odvjetnice iz Odvjetničkog društva Tomić & Klišanin & partneri d.o.o. iz Zagreba, Trg Marka Marulića 17, radi utvrđivanja osporene tražbine, nakon održane glavne rasprave zaključene 22. veljače 2023. u prisutnosti punomoćnice po zaposlenju tužitelja, 3. travnja 2023.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Pazinu, poslovni broj 4 St-117/2019, za trgovačko društvo ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. u stečaju, postoji tražbina tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, u iznosu od 26.271,20 eura (dvadeset šest tisuća dvjesto sedamdeset jedan euro dvadeset centi)¹ / 197.940,35 kuna (sto devedeset sedam tisuća devetsto četrdeset kuna trideset pet lipa), kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

II. Nalaže se tuženiku ULJANIK Strojogradnja Diesel d.d. u stečaju da tužitelju HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, naknadi troškove postupka u iznosu od 1.593,20 eura (tisuću petsto devedeset tri eura dvadeset centi) / 12.003,97 kuna (dvanaest tisuća tri kune devedeset sedam lipa), u roku od petnaest dana.

Obrazloženje

1. Naslovni sud je rješenjem poslovni broj St-117/2019-75 od 13. rujna 2019. uputio vjerovnika (ovdje tužitelja) u parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 68.784,39 eura / 518.256,00 kuna (iznos od 26.271,20 eura / 197.940,35 kuna se odnosi na ovu parnicu).

2. Tužitelj je 3. listopada 2019. podnio tužbu radi naknade štete u kojoj navodi da se 25. kolovoza 2003. dogodila ozljeda na radu kod prednika tuženika Uljanik

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Strojogradnja d.d. Pula, na način da je prilikom zatvaranja velikih kliznih vrata hale zavarivaonice, koja su bila otvorena i na kojima je bila skinuta klizna šina, koja je pomicao/pritvarao radnik/poslovođa prednika tuženika Josip Krmpotić te je tada osiguranik Cukon Antonio, tada radnik društva Metis d.d. Rijeka, zadobio višestruke teške tjelesne ozljede uslijed kojih je preminuo na mjestu događaja, pa postoji odgovornost tuženika za nastali štetni događaj na temelju odredbi Zakona o mirovinskom osiguranju i Zakona o obveznim odnosima. Rješenjem broj 126172 od 11. lipnja 2008. Cukon Luki, djetetu umrlog osiguranika Cukon Antonija, primjenom odredbi Zakona o mirovinskom osiguranju priznato je počevši od 1. kolovoza 2007. pravo na obiteljsku mirovinu. Stoga, tužitelju je pričinjena šteta time što je isplaćivao, a i nadalje će isplaćivati novčana davanja iz mirovinskog osiguranja s osnova obiteljske mirovine korisniku Cukon Luki, stoga je nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, na temelju odredbi Zakona o mirovinskom osiguranju, izvršen izračun kapitaliziranog iznosa obiteljske mirovine od 28. svibnja 2019., prema kojem kapitalizirana naknada štete na dan 1. listopada 2016. iznosi 197.940,35 kuna. Tužba je ispravljena podnošenjem ispravljene tužbe 23. listopada 2019., budući da zastupnik po zakonu tuženika nije bio ispravno naznačen, u skladu sa člankom 106. stavkom 2. u vezi sa člankom 186. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. – službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., dalje: ZPP).

3. U odgovoru na tužbu tuženik se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Naveo je kako je Josip Krmpotić pravomoćnom presudom Općinskog suda u Puli – Pola poslovni broj K-284/05 od 17. travnja 2008. proglašen krivim da je iz nehaja općeopasnom radnjom izazvao opasnost za život i tijelo ljudi te je tim kaznenim djelom prouzročena smrt Cukon Antonija, pa stoga ne postoji odgovornost tuženika za nastali štetni događaj.

4. U dokaznom postupku izvedeni su dokazi uvidom u isprave koje su stranke priložile u spis, i to u tužbu s priložima (stranica 1-59 spisa), podnesak tužitelja od 18. listopada 2019. te tužbu tužitelja od 1. listopada 2019. (stranica 62-65 spisa), odgovor na tužbu tuženika s priložima (stranica 67-76 spisa), pročitani su iskazi Josipa Krmpotića sa zapisnika Općinskog suda u Puli-Pola od 24. siječnja 2022. (stranica 140-141 spisa), iskaz svjedoka Davora Orlića sa zapisnika ovog suda od 4. svibnja 2022. (stranica 149-151 spisa), pročitani su nalaz i mišljenje vještaka AD HOC SIGURNOST j.d.o.o. sa ovlaštenim vještakom mr. sig. Zlatko Perić dipl. ing. od 10. lipnja 2022. (stranica 161-165 spisa), pročitani su iskazi vještaka Zlatka Perića sa zapisnika ovog suda od 31. kolovoza 2022. (stranica 190-193 spisa), pročitani su nalaz i mišljenje vještaka GALPROM d.o.o. sa ovlaštenom vještakinjom Bojanom Galinac od 6. studenoga 2022. (stranica 208-211 spisa), pročitani su iskazi vještakinje Bojane Galinac sa zapisnika ovog suda od 22. veljače 2023., pregledan je preslik mirovinskog spisa te je pregledan spis Općinskog suda u Puli, poslovni broj K-284/05 te su pritom pročitani iskazi svjedoka Emilija Brenka, Mihajla Šolata i Sandra Siljana iz navedenog spisa.

5. Ocjenom svih izvedenih dokaza te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

6. Između stranaka nije sporno da je tuženik pravni slijednik društva Uljanik Strojogradnja d.d., da je Josip Krmpotić na dan 25. kolovoza 2003. bio radnik društva prednika tuženika Uljanik Strojogradnja d.d., da je pokojni Antonio Cukon na dan 25.

kolovoza 2003. bio radnik d-uštva Metis d.d. Rijeka, da se štetni događaj dogodio u radnim prostorima društva Uljanik Strojogradnja d.d, i to u hali zavarivaonice koja je imala velika klizna vrata težine 700 kg, a kako su to stranke učinile nespornim na raspravi održanoj 20. travnja 2021.

7. Između stranaka je sporna pasivna legitimacija, osnova i visina tužbenog zahtjeva, je li nastupila zastara utužene tražbine te je li poslodavac, odnosno tuženik dužan naknaditi štetu tužitelju po osnovi Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj 157/13., 151/14., 33/15., 93/15., 120/16., 18/18., 62/18., 115/18.; dalje: ZOMO).

8. Prigovor zastare nije osnovan. Naime, u konkretnom slučaju riječ je o šteti koja nastaje sukcesivno, svakom mjesečnom isplatom mirovine jer tim isplatama dolazi do umanjenja imovine tužitelja, pa tada počinje teći i zastara naknade štete za pojedina davanja. Stoga se pitanje zastare ocjenjuje posebno za svaku isplatu mirovine. Budući da je riječ o naknadi štete, primjenjuje se rok zastare propisan člankom 230. stavkom 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15.; dalje: ZOO), a iznosi tri godine računajući od svake isplate mirovine (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-110/10 i Rev-3078/14). U ovoj pravnoj stvari prijava tražbine koju je tužitelj podnio u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom datirana je 3. srpnja 2019., čime je prema odredbi članka 241. ZOO-a doš o do prekida zastare. Uzimajući u obzir da se u ovom slučaju ima primijeniti trogodišnji zastarni rok, ocjena je suda da bi sva pojedina (mjesečna) plaćanja mirovine izvršena prije 3. srpnja 2016., bila u zastari, s obzirom da zastara nastupa kad istekne posljednji dan zakonom određenog vremena (članak 216. ZOO-a). S obzirom na to da se najstarije potraživanje tuž telja po osnovi isplaćene invalidske mirovine Cukon Luki odnosi na razdoblje od 1. listopada 2016. pa nadalje, ocjena je ovog suda da potraživanje tužitelja nije u zastari.

9. Svjedok Josip Krmpotić, saslušan zamolbeno preko Općinskog suda u Puli – Pola, je prilikom saslušanja, nakon što mu je pročitao iskaz koji je isti dao pred istražnim sucem 27. kolovoza 2004., iskazao kako ne može tvrditi da se sjeća da se šteti događaj dogodio upravo onako kako je on opisao u svom iskazu 2004. Istaknuo je kako ima zdravstvenih problema te da zbog toga ne može tvrditi da se taj događaj dogodio. Sud je takav iskaz svjedoka prihvatio kao vjerodostojan, s obzirom na to da nije životno logično da se svjedok sjeća detaljno događaja koji se zbio 2004., a uzimajući u obzir i činjenicu da svjedok ima i zdravstvenih problema. Njegov iskaz dan u kaznenom postupku koji se vodio protiv njega kao optuženika kod Općinskog suda u Puli – Pola pod poslovnim brojem K-284/05 nije pročitao u ovom postupku, s obzirom na to da stranke nisu bile suglasne oko čitanja iskaza.

10. Svjedok Davor Orlić, je prilikom saslušanja u bitnome naveo kako je 2003. bio zaposlen na radnom mjestu poslovođe u društvu Uljanik Strojogradnja d.d. Naveo je kako se nesreća u kojoj je Cukon poginuo dogodila pet minuta prije marendi kada su na njega pala velika vrata hale. On da nije vidio događaj, a koliko se sjeća poslovođa koji je bio zadužen za vrata je bio Josip Krmpotić. Kritične zgode vrata su bila skroz otvorena, spremalo se nevrijeme pa je Josip Krmpotić pokušao zatvoriti donji dio vrata, no s obzirom na to da šine nije bilo na svom mjestu, vrata se nisu imala za što držati tako da su izletjela iz ležišta i pala na čovjeka. Na mjesto događaja je došao nakon nekih pet minuta te se sjeća da je šinu zatekao na podu, a na podu je bio i donji dio

vrata. Cijeli njegov radni vijek od 41 godinu ta vrata da su se otvarala na isti način, a to je da se najprije ručno otvori donji dio vrata, zatim se električnim putem otvaraju gornja koja su električna i onda se dizalicom skinula šina, dok su se vrata zatvarala obrnutim postupkom. Na zidu odmah do vrata s unutarnje strane stajale su upute o rukovanju s vratima, a njega nitko nije posebno obučavao kako postupati s vratima, već je to naučio od drugih radnika. Ne zna točno razlog zbog kojeg je došlo do nesreće, Josip da je znao postupak otvaranja i zatvaranja vrata te je to i činio dugi niz godina. Sud u cijelosti prihvaća iskaz imenovanog svjedoka cijeneći ga logičnim, životnim i uvjerljivim.

11. Sud je, uz suglasnost stranaka, pročitao iskaze svjedoka Sandra Siljana, Emilija Brenka i Mihajla Šojata, dane u kaznenom predmetu koji se vodio protiv optuženog Krmpotić Josipa kod Općinskog suda u Puli – Pola, pod poslovnim brojem K-284/2005. Svjedok Sandro Siljan, čiji iskaz sud prihvaća u cijelosti, s obzirom da je iskazivao logično, životno i uvjerljivo, je prilikom ispitivanja u predmetu poslovni broj K-284/2005, naveo kako je u vrijeme predmetnog događaja radio na radnom mjestu rukovoditelja zavarivaone u tvrtci ULJANIK STROJOGRAĐARSTVO. On osobno da nije vidio događaj kada je došlo do pada vratiju. Zna da se događaj zbog negdje za vrijeme marendne te je o događaju naknadno obaviješten od strane drugog poslovođe. Predmetna vrata se sastoje od dva krila u donjem dijelu koja se povlače po donjoj šini, a u gornjem dijelu se nalaze vodilice koje klizu po gornjoj gredi. Iznad te grede nalazi se još jedan dio vratiju gdje se također nalaze pomoćna krila. Kada postoji potreba uklanjanja srednje, klizne, šine, onda taj posao ne radi bilo tko, već to u pravilu radi poslovođa ili vezivač tereta u prisustvu poslovođe. Za vraćanje i ponovno učvršćivanje srednje šine ponovno je nadležan samo poslovođa ili vezivač tereta u prisustvu poslovođe. No, u konkretnom slučaju nema saznanja tko je, kako i kada uklonio odnosno skinuo srednju kliznu šinu. U vrijeme događaja nije postojao posebni pisani pravilnik niti naputak o rukovanju sa tim vratima. No, u praksi se znalo kako se postupa sa tim vratima i tko je ovlašten za njihovo otvaranje i zatvaranje. U njihovoj hali za postupanje sa vratima je bio ovlašten Josip Krmpotić. Nakon predmetnog događaja, po nalogu inspektora, na predmetna vrata je instaliran jedan osigurač kako ne bi dolazilo do ovakvih situacija, a osigurač ima funkciju da se vrata ne mogu povlačiti, odnosno zatvarati dok su u krajnjem položaju, bez montiranja te šipke. Do predmetnog događaja nije bilo nikakvih pismenih uputa vezano za način otvaranja i zatvaranja predmetnih vrata jer se to podrazumijevalo, to je bilo nepisano pravilo.

11.1. Svjedok Emilio Brenko je prilikom ispitivanja u predmetu poslovni broj K-284/2005 naveo kako je u predmetnom periodu radio kao dizaličar u ULJANIK STROJOGRAĐARSTVO d.d. Prije marendne, odnosno prije 10,00 sati kolega Mihajlo Šojat, koji je vezač tereta, da mu je pomogao da sajlom koja se zakači za kuku od dizalice makne šinu po kojoj klize vrata zavarivaonice, a kako bi se iz radionice iznio veći komad tereta. Kada su iznijeli taj komad iz zavarivaonice svi su otišli na marendu, a šina je ostala na tlu. Naveo je kako obično poslovođa određuje kada će se maknuti šina jer on zna kada pristižu veliki tereti. Naloge za dizanje šine na vratima njemu daje njegov poslovođa Orlić Davor, a kada njega nema, onda poslovođa zavarivaonice Krmpotić Josip. Kada se diže ta šina ona se spusti na tlo, i to na vrata, odnosno po širini vrata. Njemu da je ili vezač tereta ili poslovođa naređivao kada treba vratiti šinu. Ne sjeća se da li je Josipa Krmpotića vidio u zavarivaoni te se ne sjeća da li su vrata tom prigodom bila zatvorena ili otvorena. Sud u cijelosti prihvaća iskaz imenovanog svjedoka cijeneći ga logičnim, životnim i uvjerljivim.

11.2. Svjedok Mihajlo Šojat je prilikom ispitivanja u predmetu poslovni broj K-284/2005 naveo kako je predmetnog dana radio u ULJANIKU STROJOGRADNJA d.d. kao vezač tereta. Sam događaj nije vidio. Zajedno sa dizaličarom skinuo je gredu odnosno vodilicu sa vrata zavarivaone kako bi se iznio jedan veći teret. Potom je otišao na marendu i nema nikakvih neposrednih saznanja vezano uz taj događaj. Do skidanja šine odnosno vodilice sa vrata zavarivaone dolazi onda kada se iz zavarivaonice iznose veliki komadi odnosno tereti, a to im naredi ili njegov neposredni rukovoditelj, poslovođa Davor Orlić ili Josip Krmpotić, na način da mu poslovođa da ključ da otvori i gornja vrata i donja vrata, a kako bi se skinula vodilica. Prilikom davanja naloga da skine vodilicu više puta bude nazočan i sam poslovođa koji nekada i sam pomaže kod skidanja vodilice. Nikada nisu dizaličar i on skidali vodilicu, a da im to nije naredio poslovođa. Sud u cijelosti prihvaća iskaz imenovanog svjedoka cijeneći ga logičnim, životnim i uvjerljivim.

12. Na okolnost utvrđenja jesu li od strane tuženika kao poslodavca, u vrijeme nastanka štetnog događaja 25. kolovoza 2003. bile provedene sve potrebne mjere zaštite na radu, čije provođenje odnosno mogući propusti su utjecali ili ne na nastanak ovog štetnog događaja i s tim u vezi, postojanje odgovornosti tuženika, na temelju odredbi Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine" broj 59/96., 94/96., 114/03.; dalje: ZZR), ZOO-a i ZOMO-a, provedeno je vještačenje po vještaku zaštite na radu Zlatku Periću.

12.1. Vještak zaštite na radu Zlatko Perić je u svom nalazu i mišljenju od 10. lipnja 2022. naveo kako su uzroci nastanka ovog štetnog događaja i smrtna ozljeda zaposlenika nastali propustima u primjeni mjera zaštite na radu od strane Uljanik d.d. i to na način da je dozvolio rad na nesiguran način te učinio niz propusta koji su doveli do prevrtanja vrata na radnika. Tuženik nije uspostavio detaljne upute na koji način se predmetna vrata otvaraju ili zatvaraju te koje mjere sigurnosti treba poduzeti kada su skinute vodilice sa istih, a koje ujedno imaju funkciju da masivna vrata ne ispadnu iz svojih ležišta na koja su oslonjena. U trenutku nastanka štetnog događaja radnik koji je pokušavao zatvoriti vrata hale postupao je na način kako je to poslodavac utvrdio u procesu rada sa predmetnim vratima, a koja nisu bila u skladu sa svim mjerama sigurnosti. Da je poslodavac utvrdio mjeru osiguranja od neotvaranja vrata kada je uklonjena vodilica, vjerojatnost nastanka ovakvog događaja bila bi minimalna ili gotovo nikakva jer radnik koji je pokušavao obaviti radnu operaciju zatvaranja istih to ne bi bio u mogućnosti nikako učiniti iz bilo kojeg razloga.

12.2. Prilikom usmenog iznošenja nalaza i mišljenja vještak Zlatko Perić je naveo kako ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja, a u odnosu na primjedbe istaknute od strane tuženika, naveo je kako je prilikom izrade nalaza i mišljenja uzeo u obzir presudu Općinskog suda u Puli – Pola ali kako sadržaj navedene presude nije bio ključan za izradu nalaza i mišljenja, kao i što je uzeo i u obzir iskaze svjedoka za koje je smatrao da su relevantne za donošenje zaključka u nalazu i mišljenju, kao i da je uzeo u obzir upute za rukovanje vratima na siguran način (koja nije od utjecaja na nalaz i mišljenje u konkretnom slučaju).

12.3. Sud je nalaz i mišljenje vještaka Zlatka Perića prihvatio u cijelosti, s obzirom da je vještak nalaz i mišljenje sačinio u skladu s pravilima znanosti i struke,

objektivno te je sveobuhvatno i argumentirano odgovorio na sve iznesene primjedbe stranaka.

13. Iz suglasnih iskaza svjedoka Davora Orlića, Emilija Brenka, Mihajla Šojata te Sandra Siljana (radnika zaposlenih u društvu tuženika u vrijeme nastanka štetnog događaja), čije iskaze je sud u cijelosti prihvatio kao vjerodostojne, utvrđeno je da su u hali društva prednika tuženika Uljanik Strojogradnja d.d. u vrijeme nastanka štetnog događaja bila velika klizna vrata težine 700 kg te je za njihovo otvaranje i zatvaranje bio zadužen poslovođa ili vezivač tereta u prisustvu poslovođe (u konkretnom slučaju Josip Krmpotić i Davor Orlić). Vrata su se sastojala od dva krila u donjem dijelu koja su se povlačila po donjoj šini, a u gornjem dijelu su se nalazile vodilice koje su klizale po gornjoj gredi. Vrata su se otvarala uvijek na isti način, a to je da se najprije ručno otvorio donji dio vrata pa se zatim električnim putem otvorila gornja i onda se dizalicom skidala šina, a vrata su se zatvarala obrnutim postupkom. Do skidanja šine odnosno vodilice sa vrata je dolazilo kada je bilo potrebno iznijeti velike terete iz zavarivaonice. Na zidu do vrata s unutarnje strane su stajale upute o rukovanju s vratima, a u vrijeme nastanka štetnog događaja nije postojao ni pravilnik ni naputak o rukovanju tim vratima.

14. Tužitelj ostvaruje pravo na naknadu štete na temelju članka 162. stavka 1. ZOMO-a, kojom odredbom je propisano da Zavod ima pravo na naknadu šteta od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe. U konkretnom slučaju, tijekom postupka je utvrđeno kako je tuženik, kao poslodavac pok. osiguranika tužitelj Antonija Cukona isključivo odgovoran za nastanak štetnog događaja, i to na temelju odredbe članka 5. i 6. ZZR-a, prema kojima je poslodavac, dakle ovdje tuženik, dužan osigurati zaštitu osobama koje se po bilo kojoj osnovi nalaze u prostorima poslodavca, u smislu određivanja uvjeta i mjera sigurnosti pri obavljanju radnih operacija.

14.1. U postupku je utvrđeno kako je štetni događaj prouzročen zbog propusta tuženika, kao poslodavca, da osigura rad na siguran način time što nije uspostavio detaljne upute na koji se način predmetna vrata otvaraju ili zatvaraju te koje je mjere sigurnosti potrebno poduzeti kada su skinute vodilice sa njih. Radnik Antonio Cukon je u trenutku nastanka štetnog događaja postupao na način kako je to poslodavac utvrdio u procesu rada s predmetnim vratima, a koja pravila nisu bila u skladu sa svim mjerama sigurnosti, pa je poslodavac isključivo odgovoran za nastalu štetu, na temelju članka 102. stavka 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj 38/95., 54/95., 65/95., 102/98., 17/01., 82/01., 114/03., 142/03.), kao i na temelju članka 43. i članka 44. ZZR-a.

15. S obzirom na prethodno navedeno, tužitelj ostvaruje pravo na naknadu štete isplaćenih iznosa obiteljske mirovine djetetu pok. Antonija Cukona, Luki Cukonu, na temelju odredbe članka 162. stavka 1. ZOMO-a. Stoga, neosnovan je prigovor promašene pasivne legitimacije istaknut od strane tuženika.

15.1. Prigovor tuženika kako je za predmetni štetni događaj odgovoran Josip Krmpotić, što je utvrđeno u kaznenom postupku, pa da zato tužitelj ne ostvaruje pravo na naknadu štete, ovaj sud ocjenjuje neosnovanim. Naime, građanskopravna odgovornost šira je od kaznenopravne. Činjenica da je parnični sud, u skladu s odredbom članka 12. stavka 3. ZPP-a, u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene

odgovornosti vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom je optuženik proglašen krivim, ne znači da samim time postoji i građanska odgovornost. U predmetnom kaznenom postupku protiv Josipa Krmpotića utvrđena je njegova odgovornost za nastanak štetnog događaja, no građanskopravno, tuženik, kao poslodavac, odgovoran je za nastalu štetu zbog toga što nije primijenio sve mjere zaštite na radu. Stoga je ovaj sud pravomoćnu presudu donesenu u kaznenom postupku protiv radnika tuženika Josipa Krmpotića uzeo u obzir i cijenio zasebno i zajedno s ostalim dokazima provedenim u tijeku postupka, u smislu odredbe članka 8. ZPP-a, dok je na temelju cjelokupno provedenog dokaznog postupka sud utvrdio kako postoji građanskopravna odgovornost poslodavca za štetu. Unatoč tome što je radnik tuženika Josip Krmpotić proglašen krivim u kaznenom postupku za predmetni štetni događaj, sud je utvrdio kako je građanskopravno odgovoran poslodavac radnika Josipa Krmpotića, dakle ovdje tuženik, zbog toga što nije primijenio sve mjere zaštite na radu, a koje je bio dužan primijeniti.

16. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva, a budući da je tuženik osporio izračun kapitaliziranog iznosa obiteljske mirovine koja je utužena, sud je odredio provođenje financijskog vještačenja, na okolnost izračuna jednokratne naknade štete na dan 1. listopada 2016., na temelju članka 161. stavka 4. ZOMO-a, po vještaku Bojani Galinac.

16.1. U svom nalazu i mišljenju od 6. studenog 2022. vještak Bojana Galinac je navela kako je Cukon Luka dijete umrlog osiguranika tužitelja Cukon Antonija, da je Cukon Luka rođen 26. travnja 2004., da je za razdoblje od 1. listopada 2016. do 31. siječnja 2019. tužitelj na ime obiteljske mirovine isplatio mlt. Cukon Luki ukupan iznos od 48.290,87 kuna, da mu je na dan 1. listopada 2016. obiteljska mirovina iznosila 1.671,84 kune mjesečno, da na dan 1. listopada 2016. je Cukon Luka navršio 12 godina i 5 mjeseci života, da prema odredbama ZOMO-a dijete ima pravo na obiteljsku mirovinu nakon smrti roditelja i može se tim pravom koristiti najduže do navršene 26. godine života te da će 26. travnja 2030. Cukon Luka navršiti 26 godina života do kada je očekivano trajanje isplate obiteljske mirovine. S obzirom na sve navedeno vještak Bojana Galinac je utvrdila kako jednokratna naknada štete tužitelju s osnova kapitaliziranog iznosa obiteljske mirovine mlt. Cukon Luke, uz očekivano trajanje isplate do 26. godine života (26. travnja 2030.), na dan 1. listopada 2016. iznosi 198.195,34 kune.

16.2. Prilikom usmenog iznošenja nalaza i mišljenja vještak Bojana Galinac je navela kako ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja, a u odnosu na primjedbe tuženika se očitovala na način da je navela kako nije točno da je na dan 1. listopada 2016. obiteljska mirovina iznosila 1.671,94 kuna mjesečno, da prema potvrdi tužitelja od 20. listopada 2018., koja potvrđuje prileži listu 43 spisa, Cukon Luki je isplaćeno za razdoblje od 1. listopada 2016. do 31. prosinca 2018. iznos od 5.015,52 kune, što podijeljeno na tri iznosi 1.671,84 kune mjesečno, kako to ispravno i stoji u nalazu i mišljenju. U odnosu na razliku izračuna između njezinog nalaza i mišljenja i onoga što je izvršio ovlašteni aktuar Nikola Maršić (list 45 i 46 spisa) navela je da se razlika odnosi na iznos mirovine koju je ranije navela, znači ispravno treba stajati 1.671,84 kune i aktuar je naveo da je 1. listopada 2016. Cukon Luka navršio 12 godina života, a budući da je isti rođen 26. travnja 2004., na dan 1. listopada 2016. je navršio 12 godina i 5 mjeseci života uslijed čega je i razlika u komutacijskim brojevima, kao i rezultatima obračuna.

16.3. Sud je nalaz i mišljenje vještaka Bojane Galinac prihvatio u cijelosti, s obzirom da je vještak nalaz i mišljenje sačinio u skladu s pravilima znanosti i struke, objektivno te je sveobuhvatno i argumentirano odgovorio na sve iznesene primjedbe stranaka. Tužitelj ostvaruje pravo na isplatu kapitaliziranog iznosa obiteljske mirovine na temelju članka 161. stavka 4. ZOMO-a.

17. S obzirom na sve navedeno, sud je utvrdio kako tužitelj ostvaruje pravo na naknadu štete prema odredbama ZOMO-a, i to u iznosu od 26.305,04 eura / 198.195,34 kune. Kako je tužbeni zahtjev postavljen na niži iznos od onog koji je utvrđen financijskim vještačenjem, u smislu odredbe članka 2. stavka 1. ZPP, dosudio zatraženi iznos od 26.271,20 eura / 197.940,35 kuna, pa je donesena odluka kao u točki I. izreke.

18. Odluka o troškovima postupka se temelji na članku 154. stavku 1. ZPP-a i članku 155. ZPP-a.

18.1. S obzirom na to da je tužitelj u cijelosti uspio sa tužbenim zahtjevom, tuženik je dužan naknaditi troškove postupka tužitelju. Tužitelju je priznat kao opravdan sav zatraženi trošak u iznosu od 1.593,20 eura / 12.003,97 kuna koji se odnosi na trošak vještačenja po vještaku zaštite na radu u iznosu od 758,11 eura / 5.711,98 kuna, trošak vještačenja po vještaku financijske struke u iznosu od 758,11 eura / 5.711,98 kuna, trošak dolaska na ročište svjedoka Davora Orlića u iznosu od 18,58 eura / 139,99 kuna te trošak dolaska na pet održanih ročišta, za svako u iznosu od 88,00 kuna u visini cijene povratne autobusne karte (list 254 spisa), u ukupnom iznosu od 58,40 eura / 440,00 kuna.

18.2. Slijedom navedenog, naloženo je tuženiku naknaditi troškove tužitelju u iznosu od 1.593,20 eura / 12.003,97 kuna, pa je donesena odluka kao u točki II. izreke.

U Pazinu 3. travnja 2023.

Dokument je elektronički potpisan:

ANDREA JELENIĆ
PITOSKI

Vrijeme potpisivanja:
03-04-2023
15:02:42

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU
2.5.4.97=#130D48523436353433373332373135
L=PAZIN
S=JELENIĆ PITOSKI
G=ANDREA
CN=ANDREA JELENIĆ PITOSKI

Sutkinja
Andrea Jelenić Pitoski

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

1. Tužitelj.
2. Tuženik, po punomoćniku.

Broj zapisa: **9-30857-1ae61**

Kontrolni broj: **06556-4d8d8-ba07b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ANDREA JELENIĆ PITOSKI, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.